

en Forklaring deraf Betydning. Jeg vil da kun sige det, at hvis man allerede i Fjor Efteraar var bitterlig anlagt paa at ophoie dette Ministerium paa Lovens Grund, saa var Bendingen gjort endnu saa meget hurtigere, end hvis Bendingen nu var slet fra den sikk modsatte Betragtning, den sikk modsatte Opfattelse i Folkethinget og de sikk modsatte Udtalelser rundt omkring paa Møderne, men saa siger jeg, at saa er det ganske vist ogsaa mig behynderligt, hvis det var Tilfældet, det da ikke blev fremsat for Bælgerne den 28de Januar og der gjort gjældende, at Arbejdet er dette, Formålet er dette. Jeg skal da derom sige, uden at gaa ind paa de private Ting, at jeg i Fjor Efteraar fik i en saa fuldstændig og for mig eftertrykkelig Form, som jeg kunde ønske, Bekræftelse paa, at det ikke var Meningen at anlægge en Finantsbehandling paa en Finantslov til dette Ministerium, og at det ikke kunde være Meningen iøvrigt efter hele Stillingen, og hvis det ikke havde været Tilfældet, havde jeg tilladt mig at staa her i Thinget lige saa ensom maaste, det veed jeg nu ikke, som nu, med den samme Opfattelse, jeg nu gjør gjældende. Jeg skal dernæst sige, at naar det er blevet fremsat, at noget Andet skulde være udtalt i et Aktstykke, som jeg ogsaa havde underskrevet, men som jeg maaste, hvad velvillig (!) blev tilføjet, ikke „huffed“, at jeg der skulde have udtalt en Opfattelse, som stred mod min positive Stilling angaaende Lovens Grund under dette Ministeriums Fodder, saa skal jeg dertil sige, at det er saa langt fra Tilfældet, at endogsaa de Bemærkninger, der ere fremsatte angaaende dette Aktstykke, tydelig vise, at det er urigtigt. Aktstykket findes i Bladene umiddelbart efter eller samtidig med Opøsningen og den allerunderdanigste Forestilling og er fremsat af Bestyrelsen for Oppositionen her, hvortil jeg da hørte. Deri siger man til Bælgerne som følger: Vi ville give en rundelig og rigelig Finantslov, men vi ville ikke give provisoriske Bevillinger, vi ville ikke give til provisoriske Fæstninger eller alt det, som Ministeriet har sagt, det absolut maa have for at faae en Finantslov. Vi ville opfordre Bælgerne til absolut at stemme mod og aldrig stemme paa en Kandidat, der vil det. Hvorledes man kan mene, at det er Noget, der gaar ud paa at give Ministeriet en Finantslov, er mig uforklarligt. Det er mig uforklarligt, at det kan siges, at et Valgopraab, der gaar ud paa at stemme paa Kandidater, som ville modsætte sig alle de Punkter, Ministeriet i den allerunderdanigste Forestilling bestemt kræver vedtagne i den Finantslov,

det vil modtage, at et saadant Valgopraab gaar ud paa at faae et Folkething, der skulde give dette Ministerium en Finantslov. Dette Aktstykke, der ender med, at ubrodelig Trostaa mod Friheden og Forsatningen er vort Løsen, bekræfter Linie for Linie i Modsetning til Ministeriets Opøsningsskitret, at det Folkethingssvalg, der maatte udgaa af Opøsningen, maatte være en principiel og bestemt Modstander af dette Ministerium som saadan og af at give dette Ministerium en Finantslov. Saaledes er det underskrevet, og saaledes er dets Indhold, og tillad mig, mine Herrer, lyder Valgdagens Udtalelser paa noget Andet? Tror De, at Bælgerne ville bekræfte den Udtalelse, at de den 28de Januar være fuldt vidende om og klare paa, at de stemte paa os som dem, der ville gaa paa Forlig med Ministeriet Estrup om en Finantslov? Jeg troer, De ville faae at høre Bælgerne sige, hvis De om nogle Dage — ja, det sker nu ikke — skulle komme til at staa for dem, at det er en Feiltagelse. Hvad De end kunne blive enige med Bælgerne om nu, er det en Feiltagelse, at disse den Gang havde mindste Anelse om, at der i dette Opraab kunde søges lagt en Villighed til at forliges med Ministeriet Estrup om en Finantslov, og da de rigelige Bevillinger, der søiedes til efter Valgene, ikke indeholdt en eneste af de Fordringer, Ministeriet havde gjort Krav paa i Finantsloven i sin allerunderdanigste Forestilling, saa er der heller ikke i Folkethingets Affattelse af Finantsloven Spor for Ministeriet at mærke af, at det var dette Ministerium, man vilde sætte paa Lovens Grund. Saaledes er nu min Opfattelse, og man sige om Ministeren, hvad man sige vil, ordholdende mod sig selv er han. Jeg har den Respekt for Forstemmeren, at han hellere gik af end forlod sin allerunderdanigste Forestilling. Hans allerunderdanigste Forestilling vilde være en Garanti for, at han kunde ikke bruge den rigelige Finantslov, Folkethinget vedtog. Jeg forstod det derfor saaledes, at man vilde gjerne for en Gangs Skyld forsøge det hvide Landsting og se den Stemning, der var til Stede, se, om man satte mere Pris paa en ordinær Finantslov end paa dette Ministerium. Vi fik at vide deroppe fra, at det var slet ikke Tilfældet. Ministeriet er Nr. 1, ubetinget Nr. 1, Grundloven, Finantsloven og alt det Øvrige det kommer — i mange Numre maaste — bag efter. Det fik vi at vide. Men jeg har ikke Noget imod for mit Bedkommende, at vi fik denne Prøve. Se saaledes var Stillingen i Fjor. Det var ikke Forudsætningen, at dette Ministerium skulde have en Finants-